

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

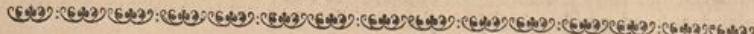
Parisiis, 1679

II. Eos videtur Esdras ex vetustiorum Scriptorum commentariis
excerpsisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

terpretationi Acta Apostolorum, in quibus Saülis regno quadraginta anni tribuuntur; conjunctis videlicet in unum annis, quibus & Samuel & Saül Israëliticam gentem rexerunt. Vel sic comma hoc accipies, eo tempore de quo septimo capite agitur, cum nondum Rex creatus esset Saül, Samuelem iura Ebræis reddidisse tam assida cura, ut nullam sibi, ad relaxationem animi & requiem, diem vacivam sumeret.

X. Magnum porro vetustatis indicium libris Samuelis positum est in ritibus qui-
busdam & fabellis, quas inde provenisse manifesta est fides. Solennis illa apud Athene-
nies Phallorum gestatio in honorem Bacchi, ex oraculi mandato instituta, ad sa-
nandum morbum pudendis illorum à Baccho inflatum, cum ejus sacra à Pegaso Eleu-
theriensis apud se invecta spreverint; hæc est historia Azotiorum recœpta, qui propter Arcam Dei inhonoratae, & in templum Dagon temere illatam, hemorrhoidibus afflicti sunt, & tum demum sanati, cum simulacra aurea partium ægatarum in cistella apposuerunt. Narrant Fabulatores, Trojae repartam à Gracis arcam Eurypylum re-
serasse, & post visum Bacchi simulacrum illic reconditum statim certum extitisse;
quo figmento adumbratur Bethsamitarum infortunium, qui propter visam Domini Arcam maxima clade à Deo affecti sunt. Notat Clemens Alexandrinus Græcanicam fabulam de Æaco precibus pluvias elicente de celo, cum squallore & frugum pe-
nuria Græcia laboraret, produisse ex Ebraica historia de Samuele, ad fidem sibi in-
tor suos conciliandam, imbres & tonitrua ciente, cum sudum esset.

DE LIBRIS REGUM.

- I. Disputatur de Auctore librorum Regum. Varie opiniones proponuntur.
- II. Eos videtur Esdras ex veteriorum Scriptorum commentariis excerpisse.
- III. Probatur eorum ymagines & antiquitas. IV. Fidem etiam his conciliant Ethnici Scriptores. V. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. VI. Secundum argumentum. VII. Ex libris Regum quedam manarunt Ethnicorum fabule & ritus.

I. LIBRORUM Regum nihilo notior est Scriptor ac superiorum. Eo tamen Disputatur
Varie recidunt Interpretum sententiae, ut Esdras nonnulli, Jeremiam ple-
rique, ac Thalmudista potissimum, aliquique Rabbini, composuisse eos, vel aliunde
potius excerpisse statuant. Sciendum est enim, apud Ebræos, & apud Ægyptios, Tyrios, ac Babylonios, aliasque Orientis gentes, acta diurna in literas diligentissime
me fuisse relata. Hoc munere qui fungebatur apud Ebræos, dicebatur נבנין A com-
mentariis. Sic sensisse videtur Chaldaeus Paraphrastes. Hujus ordinis fuerunt Josa-
phatus & Joah, in libris Samuelis & Regum memorati. Prophetæ quoque prescri-
bebant accurate quæ sibi mandata fuerant & significata à Deo, & quæ sibi evenie-
rant, dum Dei mandatis obsequerentur: quæ quoniam ad Reges fere & optimates
pertinebant, hinc libris ipsorum magna publica historia pars continebatur. Simile in Poëmatis suis egisse Solonem, si profana licet sacris componere, refert Plutar-
chus. In versu enim suos politica ille & historica pleraque infarserat: non ut res
ipsas posterorum commendaret memoria, sed vel ut rerum gestarum aperiret cau-
fas, easque excusat; vel ut commone faceret Athenienses, aut castigaret. Sed &
extra Prophetias, rerum etiam atate sua gestarum scriptiōneē privata opera Proph-
etæ suscipiebant. Testatur Theodoretus. Factum id ab Isaia, quem Ozias regis histo-
riam scripsisse docent Paralipomena. Factum & à Jehu, de quo hæc leguntur: Reli-
qua Auctorum Josaphat scripta sunt in verbis Iehu filii Hanani, que digestæ in libros Regum
Israël. Unde colligo libros Jehu ejus fuisse dignationis, ut relati sint in libros Regum
Israël, quos auctorum diuinorum commentarios fuisse existimo. Sed & alii etiam hanc
in sc̄ operam recipiebant; nam ex sacrī Historiis nonnullas scriptas esse constat ab
iis Auctōribus, quos Prophetas fuisse dixerit nemo, eti Spiritu sancto dictante scri-
ptæ sunt. Mardochæus, post patefactas Eunuchorum adversus Artaxerxem insidias,
rei memoriam literis tradidit, ut legitur in libro Esther. Qui vero sc̄ite id & perite Elh. 11. 4.
administrarent, hi fuisse videntur, quos appellabant אֶלְעָזָר, ac si diccas Elegantes scripto. Joseph, lib. 1,
res. Fiebat autem id utraque oratione, & protra, & vorsa. Quare valde fallitur Jose-
phus, cum solos Prophetas, in gente sua, veteris ævi gesta literis mandasse affirmat;
parum memor seibidem scripsisse, Pontificibus quoque id muneris fuisse injunctum.

II. Ex publicis vero commentariis excerptos fuisse libros Regum qui nunc extant, Eos videtur
& in compendiariam historiam conflatos, pervulgata est multorum opinio, & vero. Esdras ex ve-

PROPOSITIO IV.

*in scriptorum Scriptorum
commentariorum extabant libri Semie, Ahie, aliorumque Prophetarum, qui sepe laudantur in Paralipomenis. Isaia totum tricesimum ac septimum caput, cum initio sequentis, ac trigesimo nono, in secundi Regum decimum nonum caput & vicecum *avt̄λιση* deponita sunt. Planissime mecum sentiunt Diodorus Tarsensis & Theodoreus, Prophetas res *xtatis* sua memorabiles retulisse in literas, & ex eorum commentariis excerptos subinde fuisse libros Regum. Mihī vero id Esdræ potiori jure tribuendum videtur quam Jeremias, quem sparsas Regum historias in unum corpus coegerit vult. Iodorus: nam in dirigidis & componendis libris ad res sacras pertinentibus potissimum versata est Esdræ industria: & in testimonium saepe ab eo adhibit in his scriptoribus historia regum Juda, & Israël, & Prophetarum libri, indices sunt assidui sacrorum Librorum usus, qualem Esdras habuit. Præterea sexto capite libri prioris Chaldaica usurpat nomina mensum, ut hominem dicit Chaldaico sermoni insuffatum. Jeremias qui libros Regum transcribunt, causas alias non habent, quam sermonis similitudinem, qua non magna est, proptereaque intutum dat indicium: vel postremi capituli libri Regum cum postremo Jeremias capite convenientiam, nam alterum ex altero descriptum dicas; at caput illud adventitium esse, & ad Jeremias calcem ab aliena manu subnexum, ostendit præcedens capituli coronis, que talis est: *Huc usque verba Jeremie: atque ea narrant illie, vel que Jeremias obitu recentiora sunt, vel que jam in superioribus capitibus Jeremias retulerat.**

*Probatur et-
rum præmis-
& antiqui-
tæ.
Eccl. cap. 48,
& 49.
Luc. 4. 15, &
seq.
Rom. 11. 2, &
seq.*

III. Nec deficiunt Librum hunc aliorum Scriptorum testimonia. Ita de Elia, Elias, Ezechia, Josia, aliisque differit Sirachides, ut ex libris Regum, non res solum, sed nonnunquam etiam verba ipsum hausisse appareat. Confer hos cum libris Paralipomenon, tantam orationis reprehendes convenientiam, ut parem propemodum utriusque virtutatem odoreris. Quanquam propter illorum novitatem perpauca extant in sacris Veteris Testamenti libris inde sumit *iphic* & sententiae. At in Novo *proposito* illorum egregie confirmat Christus Jesus, cum ait: *In veritate dico vobis, multæ vidue erant in diebus Eliae, in Israël, quando clausum est calum annis tribus & mensibus sex, cum facta esset famæ magna in omni terra, & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidonie, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israël sub Eliseo Propheta, & nemo eorum mandatus est, nisi Naaman Syrus. Hæc suppedavit decimum septimum caput tertii Regum, & quintum quarti. Confirmat & Paulus, dum hæc scribit ad Romanos: *An neficiis in Elia quid dicit Scriptura: quem admodum interpellat Deus adversus Israël? Domine, Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & querunt animam meam. Sed quid dicit illi divinum resonsum? Reliqui mihi septem milia virorum, qui non curvaverunt genua Baal: que è decimo nono capite tertii Regum sumta sunt. Verumtamen his etiam omisiss, quod à Septuaginta Senibus interpretatione Graeca donati sunt libri Regum, & quod in Canonem Librorum sacrorum dedicati, virtutatem illorum satis hæc arguant. Et ut dubii eos esse Scriptoris & *xtatis* incertæ demus, haud minus genuinos esse vincentemus, ut pote qui tales sint, quales esse creduntur.**

*Fidem etiam
hui conciliant
Ethnici Scri-
ptores. Rerum enim novitas quæ iis narrantur, & major per novitatem
parta celebritas, causa fuit, cur crebris exoticorum Auctorum, vel coævorum, vel
ate proximorum suffragiis confirmarentur. Magna est imprimis monumentorum
Tyriorum fides, qua publica auctoritate descripta, in chartophylaciis diligenter as-
servabantur. Atqui ex iis constat Hierosolymitanum Templum toto pene sesquicu-
culo ante fuisse ædificatum, quam Carthago conderetur. Meminerant eadem Salo-
monis & Hirami, corumque mutuas Epistolas repræsentabant, etiam temporibus Jo-
sephi Historici, itidem ut illa Judæorum, unde & is sacrorum Librorum veritatem
libr. 8 cap. 2. defendit. Ex his, aliorumque locorum tabulariis, historiam suam deponserat Menan-
der Ephesus. Fiebatque illic mentio *avouēias*, quæ Elia temporibus in Judæa & Phœ-
nicia contigit, Achabo apud Judæos, Ithobalo apud Tyrios regnante. Ex eo etiam,
ad Autol. Euseb. P. P. libr. 10. Clem. Alex. Strom. 1. & Dio, integrissimo Phœniciarum rerum Scriptore, testimonia affert Josephus, ex
Menandro Theophilus, quibus commemorantur Salomon & Hiramus, & succisa ce-
c. 2. dri Libani in ædificationem Templorum. Idem extabat apud Theodotum, Hypsicra-
tem, & Mochum, Phœnicia conditores Historæ, & horum interpretem Lætum;
Iust. l. 16. c. 2. Her. l. 2. c. 14. & Menandrum quoque Pergamenum, ut à Tatiano traditus apud Eusebium, & à
Ber. apud Joh. Clem. Alexandrino; qui auctor præterea est, Vafra Ægyptiorum regis, & Sa-
Ant. l. 10. c. 2. Dem. apud Clem. Str. 1. lomonis, & Tyriorum quoque Regis epistolas retulisse Alexandrum Polyhistorum in
libro De Judæis. Eas etiam ex Eupolemo reprezentat Eusebius. Hazailem Syria re-*